

వర్షాకాలం వచ్చింది జాగ్రత్త

జగన్నాథరావు ఆరోజు ఆఫీసులో ఓ ప్లాష్ న్యూస్ చెప్పాడు.

“నేను స్కూటర్ కొన్నానోచ్....” అన్నాడు లంచ్ టైమ్లో.

“అంటే రేపట్నుండి ఆఫీసుకి స్కూటర్ మీద వస్తావా?....” అడి

గాడు ఒక కొలీగ్.

“స్కూటర్ కొన్నది ఇంట్లో పెట్టుకోడానికా?....”

“ఏం?.... మాకు మాత్రం మోటార్ సైకిళ్ళూ, స్కూటర్లూ లేవూ? మేం మాత్రం ఇంట్లో పెట్టుకోడం లేదా?” మొహం చిటిస్తూ అన్నాడు దురో కొలీగ్.

“మీరు స్కూటర్లు ఇంటి దగ్గర పెట్టుకుంటున్నారా?.... ఎందుకూ ఆశ్చర్యంగా అడిగాడు జగన్నాథరావు వాళ్ళని.

“ఎందుకేమిటి?.... వరకాలం కదా?.... అందుకే స్కూటర్లని ఇంటి దగ్గర పెట్టి బస్సులో వస్తున్నాం.... సిటీ బస్సుయితే వర్షాకాలం సేఫ్ కదా?....”

“వర్షంలో తడుస్తామని అనుకుంటే రెయిన్ కోటు కొనుక్కుని అది వేసుకుని రావచ్చు కదా?”

అతనేసిన జోకుకి అక్కడున్న వాళ్ళందరూ ఘొల్లన నవ్వారు.

“ఆయితే వర్షం వస్తే తడుస్తామని భయపడి మేమంతా స్కూటర్లు తేవడం లేదని అనుకుంటున్నావా నాయనా?” అన్నాడు మేనేజర్.

“మరి?”

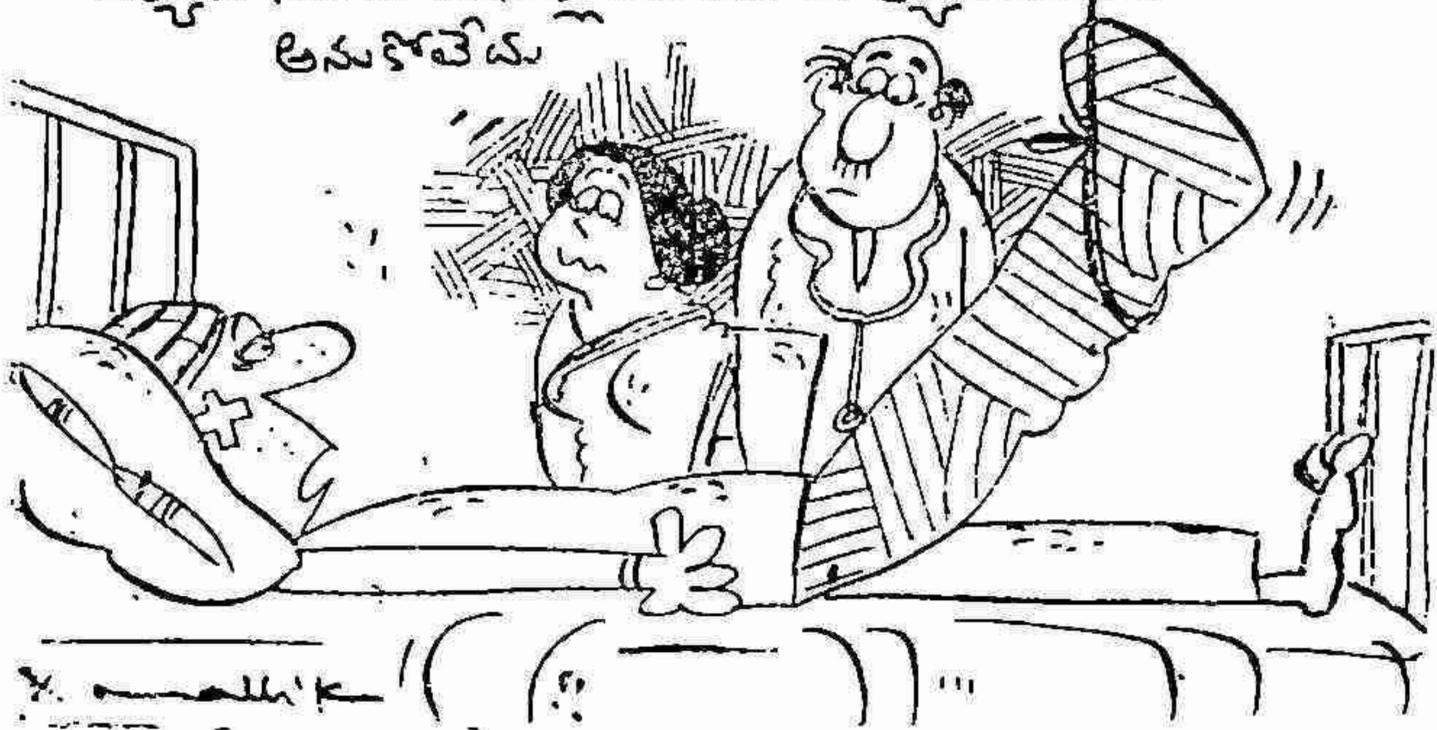
“ఎందుకూ?.... రేపు ఆఫీసుకు స్కూటర్ మీద వస్తావుగా.... నువ్వే చూద్దువుగాని....” అన్నాడు మేనేజర్.

“ఎందుకు రామా?.... దర్జాగా వస్తాను. నాకు డ్రైవింగ్ బాగానే వచ్చు” అన్నాడు జగన్నాధరావు.

మర్నాడు ఉదయం జగన్నాధరావు ఆఫీసుకి తన సరికొత్త స్కూటర్ మీద యుం అంటూ బయలుదేరాడు.

కొత్త దూరం వెళ్ళాక స్కూటర్, హఠాత్తుగా పైకి జంప్ చేసింది. జగన్నాధరావు ఎగిరి రోడ్డుమీదపడ్డాడు. పాపం అతనికి మోకాళ్ళు కొట్టుకుపోయాయి. రోడ్డుమీద మెల్లగా పాక్కుంటూ స్కూటర్ దగ్గరి వచ్చాడు.

కోట్టు మధ్యలో ఉన్న నోళ్ళలోనూ సర్దుగొస్తూటల్ని
రచ్చిన నడిపా... నోళ్ళ ఆట్రుసన గొయ్యంటుంబున
అనుకోవేను

అలా ధబేల్ మని పడడంలో కొత్త స్కూటర్ ఓ పక్క దెబ్బ తగిలి కొత్త పెయింట్ కూడా పోయింది. కొత్త స్కూటర్ కి మొదటి రోజే సొట్టపడడం జగన్నాధరావుకి మనసు చివుక్కుమంది.

మెల్లగా స్కూటర్ ని లేపి నిలబెట్టాడు.

అలా హఠాత్తుగా స్కూటర్ ఎందుకు పైకెగిరి పడిందో అతని అర్థం కాలేదు. ఇంజనులో లోపంగానీ కాదు తదా?

ఒకసారి వెనక్కి తిరిగి చూశాడు.... రోడ్డుమీద పెద్ద గొయ్యి ఉంది.

జగన్నాథరావు తృప్తిగా నిట్టూర్చాడు.

'హమ్మయ్య.... కొనుక్కున్న స్కూటర్ లో ఏమీ లోపంలేదు... డ్రైవింగ్ లోనూ లోపం లేదు....' అనుకున్నాడు.

స్కూటరెక్కి మళ్ళీ స్టార్ట్ చేశాడు.

కాస్త దూరం పోయాక స్కూటర్ మామూలుగా నడవక చెంగు చెంగున గెంతుతూ పోసాగింది.

జగన్నాథరావు చాలా కంగారు పడిపోయాడు. తను వెళ్తుంది. స్కూటర్ మీదో లేక గుర్రంమీదో అర్థంకాలేదు అతనికి.

ఏ గంధర్వుడో శాపవశాన స్కూటర్ గా మారిపోయి మళ్ళీ తన స్వర్ణవల్ల ఇంకెదో శాపం తగిలి గుర్రంగా మారాడేమో! మళ్ళీ ఎవరు స్పృశిస్తే గంధర్వుడుగా మారాడో!!....

ఓసారి అనుమానంగా స్కూటర్ వంక చూశాడు. అది స్కూటరే. గుర్రంగా ఏమీ మారలేదు.

మరెందుకిలా చెంగు చెంగున గంతులేస్తుంది?

ఈసారి రోడ్డు వంక పరిశీలనగా చూశాడు.

రోడ్డంతా గతుకులు గతుకులుగా, గుంటలు గుంటలుగా ఉంది.

నిన్న బాగానే ఉన్నరోడ్డు ఈ వేళ ఏందుకిలా అయిపోయింది?

జగన్నాథరావు ఆశ్చర్యపోయాడు.

ఇది క్రితంరోజు చూసిన రోడ్డు కాదు.... అది వేరే రోడ్డు, ఇది వేరే రోడ్డు. తను దారి తప్పి వేరే రోడ్లలో వచ్చాడు.

జగన్నాథరావు స్కూటర్ ని వెసక్కి తిప్పాడు. కానీ షాపులో చూస్తుంటే అతనికి చాలా ఆశ్చర్యం కలిగింది. అన్నీ తను రోజూ వచ్చే రూట్లో ఉన్నట్టే ఉన్నాయి.

కొద్దిగా అనుమానం వచ్చి స్కూటరాసి దారినపోయే వ్యక్తి అడిగాడు “ఏవండి.... జిల్ మిల్ మార్గానికి ఏవైపు వెళ్ళాలి?”

“ఇదే జిల్ మిల్ మార్గ్” అన్నాడతను.

“అదేంటి.... ఇది జిల్ మిల్ మార్గా?.... మరి ఇలా ఉందేం?....
“ఎలా ఉంది. బాగానే ఉందిగా?”

“బాగా ఉండడం ఏమిటి.... నిన్నటి వరకూ రోడ్డు కొత్తగా గేయించుకున్న గుండులా మన్నగా ఉండాలి.... ఈ వేళేంటి ఇలా గట్టి కులూ, గుంటలూ పడిపోయింది.... హర్రే!.... రాత్రికి రాత్రి ఇలా రోడ్డంతా ఎవరు తవ్వేశారు?” రోడ్డువంక ఆశ్చర్యంగా చూస్తూ అన్నాడు జగన్నాథరావు.

“రోడ్డుని తవ్వడం ఏమిటి?.... రాత్రి వర్షం పడిందిగా.... అంత కని రోడ్డు ఇలా తయారైంది” పిచ్చోడిని చూసినట్టు చూసి సమాధానం చెప్పి వెళ్ళిపోయాడు అతను.

“హర్రే! వర్షం పడే రోడ్డు ఇలా అయిపోతాయా? బుజ్జిముండం ఎంత మన్నితమైనవో!!....” అనుకుంటూ స్కూటర్ స్టార్ట్ చేసిముందు పరిగెత్తించాడు.

“ఛల్ ఛల్ గుర్రం.... ఫక్ ఫక్ శక్ శక్.... చలాకి గుర్రం... శక్ శక్.... శక్ శక్....” అని జగన్నాథాన్ని చూసి పొద్దు ఒక కుర్రాడు వెక్కిరించాడు.

జగన్నాథరావు సిగ్గుపడ్డాడు.

ఆ రోడ్డు మీద అలా ఒక రెండు మూడు ఫర్లాంగులు వెళ్ళిన తర్వాత మొన్నటి రోడ్డు వచ్చింది.

హమ్మయ్య అనుకుని నిట్టూర్చాడు జగన్నాధరావు. కాస్త దూరం వెళ్ళిన తరువాత రోడ్డు మధ్యలో నీళ్ళు కనిపించాయ్ అతనికి. పక్కనుండి వెళ్ళకుండా నీళ్ళ మధ్యలో నుంచి వెళ్ళే తైరు, శుభ్రపడతాయని అనుకుని నీళ్ళనుధ్యనుండి స్కూటర్ని పోనిచ్చి మళ్ళీ ఎగిరి ధనేల్మని పడ్డాడు జగన్నాధరావు. కారణం.... నీళ్ళ అడుగున కనబడకుండా రోడ్డుకుంద గొయ్యి ఉండడమే.

జగన్నాధరావు బట్టలంతా బురద బురద అయ్యాయి. ఈసారి జగన్నాధరావు మోచేతులు దోక్కుపోయాయి.

ముక్కుతూ మాలుతూ లేచి స్కూటర్ని ఎత్తి “ఢూ.... ఇంకెప్పుడూ ఇలా నీళ్ళలోంచి స్కూటర్ని పోనివ్వ కూడదు” అని తిట్టుకుంటూ స్కూటరెక్కి ముందుకు సాగాడు.

కాస్తదూరం వెళ్ళాక అక్కడ రోడ్డు లేదు.... అంతా మైదానంగా ఉంది. ఆ మైదానం నిండా బురద, నీళ్ళు!!....

“అరే ఇక్కడ రోడ్డులాంటిది ఉండాలే! ఆశ్చర్యంగా దారిన. నోయే మనిషితో అన్నాడు జగన్నాధరావు.

“రాత్రి ఇటుసైదు చాలా పెద్ద వర్షం కొట్టిందిలే. రోడ్డు మొత్తం కొట్టుకు పోయింది....” చెప్పాడతను.

జగన్నాధరావు స్కూటర్ని వెనక్కి తిప్పి ఇంకో రూట్లో వెళ్ళాగాడు ఆ రోడ్డు కూడా ఇందాకటి రోడ్డుకన్నా ఘోరంగా ఉంది. ఇందాకటి రోడ్డు గుర్రంమీద వెళున్నట్టు ఉంటే ఇప్పటి రోడ్డుమీద వెళ్తుంటే అంటిమీద వెళ్తున్నట్టు ఉంది.

కాస్పేపయ్యాక స్కూటర్ “గడ గడ గడ” శబ్దం చేయసాగింది.

ఏందబ్బా ఇదీ అని అనుకుంటుండగానే పక్కనుండి ఒక తైరు కొరుకుంటూ వెళ్ళడం కనిపించింది.

“ఇదేంటి స్కూటర్ డ్రైరులు ఉందే!.... పాపం ఎవరిదో?!” అనుకున్నాడు జగన్నాథరావు.

అంతలో అనుమానం వచ్చి తన స్కూటర్ వెనకవైపు చూశాడ అక్కడ డ్రైరు లేడు.

అద్దీ.... అందుకే స్కూటర్ అలా గడగడా శబ్దం చేస్తూ నడస్తుంది!

కెవ్వున అరిచి స్కూటరాపి వరుగెత్తుకు వెళ్ళి దొర్లుతున్న డ్రైరుని పట్టుకున్నాడు. స్కూటర్ ని అక్కడే ఉంచి ఆటోలో వెళ్లి మెకానిక్ ని తీసుకుచ్చాడు జగన్నాథరావు.

స్కూటర్ బాగయ్యాక మళ్ళీ శక్ శక్ అనుకుంటూ గుర్రంమీద వెళ్తున్నట్టు వెళ్ళాడు ఆ గతుకుల రోడ్డుమీంచి వెళుతుంటే స్కూటర్ మీంజి ఎగిరెగిరి కిందికి పడిపోసాగాడు జగన్నాథరావు.

ఇలా లాభం లేదని ఒక షాపుముందు స్కూటరాపి “మీ దగ్గర తాడుందా?” అని అడిగాడు.

“ఉందిగానీ ఉరేసుకోడానికి పనికిరాదు.... ఇలా నాలుగైద ఫర్లాంగులు ముందుకు వెళ్తే ఒక షాపుస్తుంది. వాళ్ల దగ్గరుందేమో కనక్కోండి” అన్నాడు షాపువాడు.

జగన్నాథరావు పళ్ళు కొరికాడు.

“ఉరేసుకోడానికి కాదులే ఏదో ఓతాడు ఉందా?” అన్నాడు.

“ఉంది....”

జగన్నాథరావు ఆ తాడు కొనుక్కుని దారినపోయే ఒకతన్ని తన స్కూటర్ మీంచి జారిపోకుండా గట్టిగా కట్టెయ్యమన్నాడు. అతను జగ

